

Vatanın Gücü: Tarımsal Üretim

Hazırlayan: İbrahim Oğuz / Frankfurt School of Finance Management Kıdemli Tarım Uzmanı / mail: i.oguz@int.fs.de

Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır. Toprak, eğer uğrunda ölen varsa vatandır". M. Cemal Kuntay tarafından savaş yıllarında yazılmış bu veciz söz, barış zamanında "Toprak, eğer uğrunda alinteri döken varsa vatandır şeklinde anlamlandırılabilir.

Ülkenin toprağını işleyebiliyor, kaynaklarını etkin kullanabiliyorsanız orası sizin vatanınız, yurdunuzdur. Toprağını işlerken, kaynaklarını kullanırken eşit koşullara sahipseniz ülkenin özgür bireylerisiniz. Son günlerde ülkemizde yaşanan sorunları bir kenara bırakarak üretime ara vermeden devam ettirmek her zaman olduğu gibi Türk çiftçisinin vatan sevgisinin, yurduna olan bağlılığının bir göstergesi değil midir? Ülkenin en zor dönemlerinde Türk çiftçisi büyük fedakarlıklar ile üretimi aksatmadığı gibi, tarihinde de en büyük fedakarlıkları yapan vatanseverler olmuşlardır.

Osmanlı İmparatorluğunun son döneminde, Kurtuluş Savaşı sırasında ve ikinci dünya savaşının en acımasız stokçuluk dönemlerinde yapılan fedakarlıkları dillere destandır. O yıllarda traktör yok, gübre, tohum, ilaç ve damızlık da yoktur. Üretim ölçeği çoğunlukla geçimlik ihtiyaçların karşılanması kadardır. Kağrı ve saban ile ürettiklerini, çocuklarının aç kalma pahasına ülkesinin bağımsızlığına, özgürlüğüne vermişlerdir. Kendileri yokluk ile yaşamlarını idame ettiren koyununu, ineğini, toprağını sürecek öküzünü de feda etmişler. Yetmemiş, 13- 15 yaşında elleri kınalı evlatlarını vatanına kurban olsun diye hiç düşünmeden cepheye göndermişler. Eminim birçoğunuz çocukluğunuzda büyükannelerinizden, dedelerinizden ülkenin yokluk yıllarında yaşanan olağanüstü hikayeleri, büyük yürekli insanların ülkesi için yaptıkları fedakarlıkları masalmış gibi dinlemişsinizdir. Günümüzde

hipermarketlerden taşan gıdaların, nasıl tükenebileceğini hayal dahi edemedim. Sadece savaşlarda mı sürdü toprağını Türk çiftçisi? Deprem ve felaketlerde de durdurmadı üretimini. Darbeler oldu, borsalar çöktü onlar yine üretti. Devalüasyon oldu ekmem, mazot kuyruğu oldu biçmem demedi. Ürünü satamadı zarar etti yine toprağı boş bırakmadı. Dolandırıldı, aldatıldı yine de tohum dedi, toprak dedi, vatan dedi. Fırınlarda sıcak ekmek kokusunun yok olmaması için. Bu

ülkede yaşayan herkesin mutlu olması için; dostu, düşmana muhtaç olmamak için. Bırakmadı toprağı.

Bakin bu konuda Ulu Önder Mustafa Kemal ATATÜRK'ün 18 Mart 1923 yılında Tarsus'taki çiftçilere hitaben konuşmasını yorumsuz yazıyorum.

Aziz çiftçiler! Şimdiye kadar sizi anlayan, sizin büyük ruhunuzu takdir eden bu arkadaşınızın sizin için, sizin refahınız ve istikbaliniz için neler düşündüğünü, bundan sonra da inşallah maddi

sebereleriyle öğrenmiş olacaksınız. . ."

"... Vatan en çok sizin emeğinize istinat ettiği halde en az bahtiyar ve mes'ut olan yine sizdiniz. . ."

"... Sizi ya harb olunca, ya hazinelerini doldurmak lâzım gelince hatırlarlardı..."

"... Hepinizin malûmudur ki, milletin ekseriyeti sizlersiniz ve yine malûmunuzdur ki, memleketimiz şu iki şeyin memleketidir biri çiftçi, diğeri asker. Biz çok iyi çiftçi ve çok iyi asker yetiştiren bir milletiz. İyi çiftçi yetiştirdik; çünkü

topraklarımız çoktur. İyi asker yetiştirdik; çünkü o topraklara kasteden düşmanlar fazladır. O toprakları sürenler, o toprakları koruyan hep sizlersiniz. Bundan sonra da daha iyi çiftçi ve daha iyi asker olacağız. Lâkin bundan sonra asker oluşumuz artık eskisi gibi başkalarının hırsı, şan ve şöreti, keyfi için değil, yalnız ve yalnız bu aziz topraklarımızı muhafaza etmek içindir. . ."

"... Çiftçilerimizin gayretiyle memleketimizin mahsuldar tarlaları birer mamure menbaı olacaktır. "

Ulu önderin sözleri günümüz Türkiye'si için ne kadar anlamlı ve düşündürücü değil mi?

Tüm bunları neden mi anlatıyoruz? Malumunuz zor günlerden geçiyoruz. İçeride hain, dışarda ise düşman çok. Geçmiş hatırlayıp, bu ülkenin çiftçisine unuttuğumuz vefa borcunu anımsamak, yaptıkları fedakarlıklar, kadirşinaslık bilinsin istedik. Ülkesinin en zor zamanlarında hep

yanında olan bu zümre, müreffeh günlerinde hep hor görülen, itilen, kakılan, sömürülen olmasın. Pastadan düşen paydan hak ettiğini alsın istedik. Başkasının hırsı, şan, şöret ve keyfi için asker olacak oğlu olmasın istedik.

Bu zor koşullar altında bu ülkenin topraklarını işleyip vatani vatan yapan, ülkesine asker, insanına ekmek, sofrasına çorba, çocuklarına protein üreten tüm üreticilerimize bu vesile ile hürmetlerimizi sunuyorum. ◆